

Joop de Jager interviewt auteur Erik Driessen en fotograaf Maaïke Vredeveld van 'Tranen op het Land'.

De Noordoostpolder

Zestig jaar na de watersnoodramp

Zestig jaar lang hebben overlevenden van de watersnoodramp hun tranen in stilte vergoten. 'Tranen op het Land' haalt het leed weer naar boven.

EMMELOORD

Tijdens een indrukwekkende bijeenkomst presenteerde Waterschap Zuiderzeeland donderdag, 60 jaar na dato, de uitgave 'Tranen op het land, Zeeuwen en Brabanders in de Noordoostpolder'. De zaal van het Muzisch Centrum in Emmeloord was gevuld met overlevenden en hun nabestaanden, mensen die in de Noordoostpolder een nieuw bestaan werd geboden. En zo hebben ze hun leven ook ingevuld, hun

herinneringen verdrongen en zijn ze doorgedaan. 'Om te leren en niet te vergeten', zei dijkgraaf Henk Tiesinga over de motivatie van het waterschap om hun verhalen op schrift te laten stellen. Het heeft een aangrijpend boek met 26 interviews opgeleverd. 'Zonder uitzondering werkten ze graag mee aan de totstandkoming van dit boek, ondanks dat ze soms moeite hadden om hun verhaal te vertellen', schrijft auteur Erik Driessen in het voorwoord.

'Er vloeiden tranen en er vielen stiltes. Toch vertelden de mensen open en bloot over de herinneringen aan hun jeugd. Soms leidde dat zestig jaar na dato nog tot slapeloze nachten. Het leverde in ieder geval bijzondere verhalen van bijzondere mensen op.'

Tranen op het Land

De titel van het boek is ontleend aan een uitspraak van Kees van Oorschot, zoals verteld door zijn zoon Adri-

aan uit Nagele. Kees en zijn vrouw Jo verloren hun drie jonge kinderen tijdens de ramp. Hun verschrikkelijke verdriet stopten ze weg en hun kinderen van na de ramp herinneren zich een onbezorgde jeugd. Toen zij hun vader later vroegen hoe hij het verdriet ooit had kunnen verwerken, zei hij: 'Mijn tranen liggen op het land, daar achter de paarden'. Via communicatie@zuiderzeeland.nl kan het boek worden besteld.